

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Martiny Kůchlerové Ph.D. a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobce: **Finanční a průmyslový holding a. s., IČ: 25978489**
sídlem Chmelova 357/2, Hradec Králové
zastoupen advokátem JUDr. Ervínem Perthenem, MBA
sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové

za účasti:
1. **CETIN a. s.**
sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9
2. **Ing. M. V., MBA**
3. **ČEZ Distribuce, a. s.**
sídlem Teplická 874/8, Děčín
4. **J. H.**

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2022, č. j. KUKHK-11926/UP/2022 (OS),

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Hradci Králové dne 8. 8. 2022 se žalobce (původně s dalšími žalobci, k tomu srov. níže) domáhal ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zrušení výše specifikovaného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 31. 1. 2022, zn. SZ MMHK/013896/2021 ST2/Šul, č. j. MMHK/017017/2022 (dále jen „Rozhodnutí správního orgánu I. stupně“).
2. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo podle § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a dle § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, vydáno rozhodnutí o umístění stavby. Tímto byl schválen záměr umístění kabelového vedení NN: HK, x, p. č. XA – smyčka kNN, na poz. p. č. XB, p. č. XA p. č. XC, p. č. XD, (dále také jen „Stavba“ či „Předmětná stavba“). Předmětem specifikovaného záměru bylo vybudování nového kabelového vedení a osazení nové skříně číslo xx pro připojení poz. p. č. XA k elektrické energii. Pozemky parcelních čísel XA, XB a XD jsou ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení – J. H., pozemek p. č. XC je ve vlastnictví Povodí Labe. Žadatelem o vydání územního rozhodnutí byla osoba zúčastněná na řízení – ČEZ Distribuce, a. s.
3. Dne 19. 8. 2022 obdržel krajský soud podání všech původních žalobců, tedy: žalobkyně a): Ing. **M. V., MBA**, žalobce b): **J. D.**, žalobkyně c): **N. K. D.**, žalobkyně d): **M. D.** [dále také jako „žalobci a) – d)“], žalobce e): **Finanční a průmyslový holding a. s.**, a to konkrétně částečné zpětvzetí žaloby učiněné žalobci a), b), c) a d). Žalobce e) uvedl, že i nadále na podané žalobě trvá. Protože projev vůle žalobců a), b), c) a d) byl zcela jednoznačný a nevzbuzoval pochybnosti o tom, že jím zamýšleli ukončení dotyčného soudního řízení jeho zastavením, soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. řízení vedené mezi žalobci a), b), c) a d) a žalovaným zastavil. Učinil tak usnesením ze dne 7. 9. 2022, č. j. 30 A 51/2022 – 72, které nabylo právní moci dne 9. 9. 2022. Ing. M. V., MBA, však v řízení dále vystupuje jako osoba zúčastněná na řízení.
4. Žalobce se domáhá zrušení nejen rozhodnutí žalovaného, ale rovněž Rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Stran zásahu do svých veřejných subjektivních práv uvedl, že v postupu a rozhodnutích správních orgánů spatřuje zásah do jeho práva na spravedlivý proces.

II. Shrnutí obsahu žaloby

5. Žaloba původních žalobců, nyní pouze již žalobce vymezeného v záhlaví tohoto rozsudku, obsahovala celkem 5 žalobních bodů, které jsou podrobněji rozepsány níže.
6. Prvním žalobním bodem žalobce napadal postup zejména správního orgánu prvního stupně, který přihlédl k důkazům, ke kterým žalobce neměl přístup a nebyly součástí podkladů Rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalobce od stavebního úřadu prvního stupně obdržel sdělení o seznámení se s podklady rozhodnutí ze dne 10. 11. 2021 s možností se k podkladům rozhodnutí vyjádřit ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalobce dne 15. 11. 2021 do spisu nahlížel.

7. Podkladem pro Rozhodnutí správního orgánu I. stupně byly, mimo jiné, smlouvy uzavřené mezi Ing. L. D. a Východočeskou energetikou, a. s. o podmínkách zřízení stavby a provozu zařízení rozvodu elektřiny „Kabelového vedení k chatové oblasti xx ze dne 10. 1. 1997 a ze dne 27. 2. 1999. Po doručení Rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce zjistil, že tyto smlouvy nebyly součástí spisové dokumentace. Žalobce tedy neměl možnost se seznámit se všemi podklady rozhodnutí, aniž by k tomu byl jakýkoli důvod. Žalovaný se snažil uvedenou vadu zhojit konstatováním v tom smyslu, že uvedené smlouvy nebyly rozhodujícími podklady pro rozhodnutí, byly stavebním úřadem prvního stupně zmiňovány toliko podpůrně. Tyto smlouvy si žalovaný vyžádal, do správního spisu je založil a všechny původní žalobce následně vyzval k tomu, že se s nimi mohou seznámit postupem podle § 36 odst. 3 správního řádu. Žalovaný tedy uznal, že uvedené smlouvy součástí správního spisu nebyly, tuto skutečnost však chybně neposoudil jako vadu.
8. **Druhým žalobním bodem původní žalobci – uvedený žalobní bod se dle svého obsahu váže k postavení původních žalobců a) – d), jak jsou specifikováni výše – napadali postup správních orgánů spočívající v tom, že nebyly provedeny všechny jimi navrhované důkazy a správními orgány nebylo ani vypořádáno, proč se tak nestalo.** Stavební úřady obou stupňů se s důkazními návrhy žalobců a) - d) nikterak nevypořádaly.
9. Původní žalobci a) – d) tvrdili, že vlastnictví elektrické přípojky umístěné na pozemcích p. č. XD, p. č. XE, p. č. XF, p. č. XG, p. č. XH a p. č. XCH v x (dále jen „Přípojka“) nabyt Ing. J. D. [tento následně zemřel a do jeho právního postavení nastoupili žalobci a) – d)]. Tento uvedenou Přípojku postavil a uhradil veškeré náklady jejího zřízení. Uvedenou námitku ohledně sporu o vlastnické právo k Přípojce, tedy námitku občanskoprávní povahy, si nakonec vyhodnotil stavební úřad prvního stupně sám, aniž by však provedl a jakkoli se v tomto směru vypořádal s důkazními návrhy žalobců a) – d). Tito navrhli k provedení důkazu (konkrétně v jejich vyjádření ze dne 22. 11. 2021) příjmové doklady prokazující úhradu nákladů za zřízení Přípojky ze dne 23. 12. 1999 a výslech pana J. P..
10. **V pořadí třetím žalobním bodem žalobce napadal skutečnost, že se stavební úřad prvního stupně řádně nevypořádal s námitkami žalobce (i dalších původních žalobců, neboť tyto byly podány společně).** Stavební úřad prvního stupně vydal oznámení o zahájení územního řízení dne 24. 3. 2021 a poskytl žalobci 15ti denní lhůtu k uplatnění námitek. Tyto byly uplatněny v podání ze dne 9. 4. 2021 a týkaly se toho, že:
- a) Využití pozemků není v souladu s jejich účelem užití a územním plánem.
 - b) Užívání stavby (na pozemku J. H.) je v rozporu s kolaudačním rozhodnutím.
 - c) Povolením Stavby dojde k výraznému znehodnocení okolních pozemků (mezi které patří pozemek s rekreační chatou žalobce).
 - d) Vlastníci elektrické Přípojky nikdy neposkytli souhlas s připojením Předmětné stavby na tuto Přípojku.
 - e) V okolí Stavby existuje záplavové území.
11. Stavební úřad prvního stupně se částečně vypořádal pouze s námitkami pod písmeny a), b), d) a e). Stavební úřad prvního stupně se však ve svém rozhodnutí ani částečně nevyjádřil k námitce žalobce týkající se znehodnocení okolních pozemků. Povolením Stavby dojde dle názoru žalobce k výraznému znehodnocení okolních pozemků ze dvou

- důvodů. Prvním je výrazné zvýšení hlučnosti v klidné chatové oblasti, které bude způsobeno kumulací nájemníků stavebních buněk (které nepovoleně stojí na pozemku J. H.). Druhým důvodem je zvýšení ruchu v okolí předmětných pozemků způsobeným pronajímáním pěti stavebních buněk. Uvedené stavební buňky nemají zabudované toalety, jejich nájemníci tak budou okolí znehodnocovat zápachem. Žalobce v této souvislosti odkázal na judikaturní činnost správních soudů vztahující se k problematice tzv. imisí a pohody bydlení.
12. Závěrem této námitky žalobce zdůraznil, že k jeho námitce týkající se znehodnocování pozemků nepřihlédl ani žalovaný, který ani neposoudil, zda se stavební úřad prvního stupně touto námitkou zabýval. Tím, že stavební úřady obou stupňů ignorovaly uvedenou námitku žalobce, porušily své povinnosti stanovené v § 89 odst. 6 a v § 114 odst. 3 stavebního zákona.
13. Čtvrtý žalobní bod se opět dle svého obsahu týká ryze postavení původních žalobců a) – d). Tito měli totiž za to, že postup stavebních úřadů stran vypořádání se s otázkou vlastnictví oné Přípojky byl v rozporu se zákonem. Vlastníci Přípojky, za které se považují žalobci a) – d), nadto nikdy neposkytli souhlas s připojením Předmětné stavby na uvedenou Přípojku el. energie.
14. Stavební úřad prvního stupně při vypořádání této námitky žalobců [v jejich námitkách ze dne 9. 4. 2021 šlo o námitku výše specifikovanou pod písmenem d)] postupoval v rozporu s § 89 odst. 6 stavebního zákona, neboť sám posoudil občanskoprávní námitku, která se týká existence nebo rozsahu vlastnických práv.
15. Jak již bylo uvedeno výše, dle tvrzení původních žalobců a) – d) vlastnictví k Přípojce nabyt Ing. J. D., který tuto postavil a uhradil veškeré náklady s ní spojené. Z důvodu jeho úmrtí přešlo vlastnictví Přípojky na jeho dědice – původní žalobce a) – d). Stavební úřad prvního stupně po vznesení výše uvedené námitky původní žalobce a) – d) vyzval k tomu, aby se obrátili na soud stran určení vlastnického práva k předmětné Přípojce a stanovil jim k tomu lhůtu. Oni však takto neučili, proto dle jejich názoru mělo dojít k zamítnutí žádosti žadatele (společnosti ČEZ Distribuce, a. s.). Stavební úřad však po marném uplynutí lhůty a pasivitě původních žalobců a) – d) si uvedenou otázku, tedy otázku vlastnictví předmětné Přípojky, vyhodnotil sám, ačkoli je mu takový postup zákonem zapovězen dikcí § 89 odst. 6 stavebního zákona.
16. Postup stavebního úřadu prvního stupně byl nadto rozporný, neboť tento dal nejprve najevo, že si není jistý vlastnickým právem k Přípojce, a proto původní žalobce a) – d) vyzval k podání žaloby k soudu, následně si však o uvedené občanskoprávní námitce (v rozporu se zákonem) učinil úsudek sám.
17. V pořadí pátým žalobním bodem žalobce zdůraznil, že nesouhlasí s postupem žalovaného týkajícím se vypořádání se s námitkou výše uvedenou pod písm. a), tedy že využití pozemků není v souladu s jejich účelem užití a územním plánem.
18. Žalobce uvedl, že žalovaný na str. 10 – 14 svého rozhodnutí zdůvodňuje řádné vypořádání uvedené námitky stavebním úřadem prvního stupně s odkazem na obsah závazného stanoviska nadřízeného dotčeného orgánu územního plánování ze dne 16. 5. 2022, kterým bylo potvrzeno závazné stanovisko orgánu územního plánování vydané podle § 96b stavebního zákona. Žalobce v tomto žalobním bodě upozornil na to, že v Rozhodnutí správního orgánu I. stupně, v rozhodnutí žalovaného a ani v závazném

stanovisku není uvedeno, k čemu má sloužit předmětné vedení – nelze tak povolit Stavbu vedení jako „přípustné využití doplňkové“, když není znám její hlavní záměr.

19. S ohledem na vše výše uvedené proto žalobce navrhoval, aby bylo zrušeno nejen rozhodnutí žalovaného, ale rovněž Rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

III. Vyjádření žalovaného a osob zúčastněných na řízení

20. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil ve svém podání doručeném krajskému soudu dne 29. 8. 2022, kde uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí a navrhl její zamítnutí v celém rozsahu pro nedůvodnost. Žalovaný odkázal na jednotlivé pasáže svého žalobou napadeného rozhodnutí a na vybrané pasáže Rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterými bylo reagováno na výše uvedené žalobní body, neboť tyto obsahově korespondují s tím, co již zaznělo v námitkách a v odvolání žalobce (a původních žalobců).
21. Osoby zúčastněné na řízení nečinily ve věci žádná písemná vyjádření.

IV. Jednání soudu

22. Dne 13. 12. 2021 se konalo jednání soudu, kterého se zúčastnili zástupce žalobce a Osoba zúčastněná na řízení 2). Žalovaný a žalobce se z jednání soudu omluvili. Zástupce žalobce odkázal na obsah žaloby a ve zkratce zopakoval žalobní tvrzení. Na výslovný dotaz krajského soudu (ve vztahu k žalobním bodům 2 a 4) uvedl, že žalobce netvrdí své vlastnické ani spoluvlastnické právo k Přípojce, nicméně uvedl, že odkazuje na to, co uvedli původní žalobci a) – d) v žalobních bodech 2 a 4.
23. Osoba zúčastněná na řízení 2) neuváděla nic nad rámec obsahu žaloby, pouze dodala ve vztahu k otázce vlastnictví či spoluvlastnictví Přípojky, že rekreační chata umístěná na pozemku parc. č. XH x je ve vlastnictví žalobce a Přípojka navazuje na tuto chatu (jako i na ostatní chaty v dané oblasti), proto ve skutečnosti náleží všem osobám v dané oblasti s vlastnickými právy k rekreačním objektům.
24. U jednání soudu nebyly vzneseny žádné důkazní návrhy nad rámec obsahu správního spisu.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

25. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního s. ř. s., vycházející přitom ze skutkového a právního stavu věci ke dni vydání napadeného rozhodnutí dle § 75 odst. 1 s. ř. s.
26. Hned **prvním žalobním bodem** žalobce napadal postup správního orgánu prvního stupně (a v návaznosti na něj postup žalovaného), který přihlédl k důkazům, ke kterým žalobce neměl přístup a nebyly součástí podkladů Rozhodnutí správního orgánu I. stupně (v době, kdy byl žalobce vyzván ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu se s podklady pro rozhodnutí seznámit). Konkrétně šlo o smlouvy uzavřené mezi Ing. L. D. a Východočeskou energetikou, a. s., o podmínkách zřízení stavby a provozu zařízení rozvodu elektřiny „Kabelového vedení k chatové oblasti xx“ ze dne 10. 1. 1997 a ze dne 27. 2. 1999.
27. Jak plyne ze žalobou napadeného rozhodnutí, ale i z obsahu žaloby, výše uvedený a skutečně chybný postup správního orgánu I. stupně byl následně zhojen postupem žalovaného, který si předmětné smlouvy vyžádal a opětovně postupem dle § 36 odst. 3 správního řádu (neboť k takovému postupu jej opravňuje § 90 odst. 1 písm. c/ správního řádu) vyzval žalobce k nahlédnutí do podkladů pro rozhodnutí – uvedenou skutečnost žalobce ani nesporně, dokonce ji sám uvádí v obsahu žaloby. Výše uvedeným a původně skutečně chybným postupem správního orgánu I. stupně tak žalobce nemohl být zasažen ve svých veřejných subjektivních právech, neboť původně chybný postup byl zcela zhojen postupem žalovaného. K tomu krajský soud připomíná, že rozhodnutí (a s ním související postup) správních orgánů obou stupňů tvoří při soudním přezkumu jeden celek (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2008, č. j. 2 As 20/2008 – 73, a ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013 – 25).
28. Nadto je důležité zdůraznit, že žalobce dosud neuvedl ani jeden důvod, proč by výše uvedený postup správního orgánu I. stupně měl zasáhnout – respektive jak reálně zasáhl, či se dotkl – jeho veřejných subjektivních práv ve smyslu § 2 s. ř. s. Žalobce by při namítání porušení postupu podle § 36 odst. 3 správního řádu měl zároveň uvést, jak konkrétně bylo zasaženo do jeho práv, tedy co nemohl v důsledku porušení uvedeného postupu namítat či navrhopat. V daném případě jak konkrétně chtěl na uvedené smlouvy

jako podklady pro rozhodnutí reagovat a proč. Takové tvrzení žalobce neuvádí. K podkladům se nadto žalobce nikterak nevyjádřil ani po té, co mu byla dána možnost se s nimi seznámit žalovaným. Krajský soud proto uzavírá, že žalobce nebyl výše uvedeným a jím tvrzeným postupem správního orgánu I. stupně dotčen na svých veřejných subjektivních právech a tento žalobní bod je nedůvodný (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2014, č. j. 3 As 87/2013 – 31).

29. V pořadí **druhý žalobní bod** se dle svého obsahu, jak je specifikován v podané žalobě, váže k původním žalobcům a) – d) – jak jsou uvedeni výše. Tito napadali postup správních orgánů spočívající v tom, že nebyly provedeny všechny jimi navrhované důkazy a správními orgány nebylo ani vypořádáno, proč se tak stalo. Stavební úřady obou stupňů se tak s důkazními návrhy žalobců a) – d) nikterak nevypořádaly. Původní žalobci a) – d) se snažili tvrdit a prokázat své vlastnické právo k Přípojce, které odvozovali od vlastnického práva svého právního předchůdce Ing. J. D. (s uvedeným žalobním tvrzením souvisí i to uvedené pod žalobním bodem 4). Za tímto účelem žalobci navrhli k provedení důkazů příjmové doklady prokazující úhradu nákladů za zřízení Přípojky ze dne 23. 12. 1999 a výslech pana J. P..
30. Krajský soud na tomto místě zdůrazňuje, že z obsahu žaloby je zřejmé, že důkazní návrhy byly vznášeny osobami, které již v řízení před soudem nevystupují v postavení žalobců, uvedeným žalobním bodem by se proto ani argumentačně zabývat nemusel. Nicméně i s ohledem na uvedenou skutečnost se krajský soud rozhodl uvedené vypořádat alespoň obiter dictum.
31. Nadto je nutné zdůraznit, že k výslovnému dotazu krajského soudu u jeho jednání dne 13. 12. 2022 zástupce žalobce uvedl, že žalobce není vlastníkem Přípojky, ani své vlastnické právo k ní netvrdí. Uvedl, že žalobce odkazuje na obsah žaloby jako celek, i ve vztahu k žalobním bodům, které obsahově korespondují s postavením původních žalobců a) – d). Osoba zúčastněná na řízení 2), paní Ing. M. V., MBA, následně situaci vysvětlovala tím, že Přípojka je vlastněna i žalobcem, respektive všemi tamními vlastníky chat, a proto by žalobní body 2 a 4 měly svědčit i žalobci. Uvedeným však Osoba zúčastněná na řízení 2) de facto popřela svá dosavadní tvrzení, která vznášela i s dalšími původními žalobci v průběhu správního řízení a následně i v žalobě. Nadto je nutné zdůraznit, že zástupce žalobce vyloučil, že by vlastníkem či spoluvlastníkem Přípojky měl být žalobce.
32. K problematice vznesených a nevypořádaných důkazních návrhů se žalovaný vyjádřil, a to konkrétně v odstavci 3 na straně č. 19 žalobou napadeného rozhodnutí. Z kontextu předchozí pasáže (strany 17 – 19 žalobou napadeného rozhodnutí) je nadto zřejmé, z jakých důvodů žalovaný (a před ním správní orgán I. stupně) vyšel a jak uvedenou námitku původních žalobců vypořádal a proč. S ohledem na tam uvedené je logickým závěr uvedený stran neprovedení důkazních návrhů vznesených žalobci a) – d). Na tomto místě je však nutné opětovně zdůraznit, že v řízení vystupující aktuální žalobce nemůže být dotčen na svých veřejných subjektivních právech tím, že nebyly provedeny důkazní návrhy jiných subjektů (jak je ostatně již opakovaně vysvětleno výše). Pravdivá však nejsou ani tvrzení původních žalobců a) – d) a totiž, že by se s jejich důkazními návrhy správní orgány nevypořádaly, žalovaný tak výslovně učinil, jak je uvedeno výše.
33. V pořadí **třetím žalobním bodem** žalobce napadal skutečnost, že se stavební úřady obou stupňů obsahově adekvátně nevypořádaly s námitkami, které vznášel (i s původními

žalobci) v podání ze dne 9. 4. 2021. Tyto námitky jsou specifikovány výše pod písmeny a) – e). Ve vztahu k námitkám a), b), d) a e) žalobce uvedl, že tyto byly vypořádány částečně a námitka vznesená pod písmenem c) nebyla stavebními úřady obou stupňů vypořádána vůbec.

34. Krajský soud nejprve uvádí, že žalobce konkrétně netvrdí, jak nebyly jeho námitky vznesené v průběhu územního řízení (a následně v odvolání proti Rozhodnutí správního orgánu I. stupně) výše specifikované pod písmeny a), b), d) a e) nedostatečně vypořádány. Jde o pouhé konstatování, které není dále nikterak rozvedeno. Krajský soud předně připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkouvává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Jestliže tedy žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud rovněž jen v obecné rovině. Toto stanovisko zaujal i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dne 24. 8. 2010, v č. j. 4 As 3/2008-78 (všechna v tomto rozsudku citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), který zastal názor, že: „[S]myslem uvedení žalobních bodů § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby.... míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej.“
35. Uváděné tvrzení žalobce je zcela nekonkrétní a krajský soud tedy nemá důvod – v kontextu výše uvedeného – se jím jakkoli zabývat, neboť by tím překročil jemu zákonem vymezenou dispoziční zásadu.
36. Dále se krajský soud zabýval vypořádáním žalobního tvrzení, které se týkalo toho, že stavební úřady obou stupňů nevypořádaly námitku žalobce výše specifikovanou pod písmenem c) týkající se znehodnocení okolních pozemků v důsledku povolení Stavby. Žalobce je vlastníkem pozemku parc. č. XH, na kterém je umístěna rekreační chata. Dále je žalobce vlastníkem pozemků parc. č. XD a parc. č. XI, které jsou vymezeny jako pozemky sousedící s těmi, na kterých je Stavba umístěována. Uvedená námitka dle svého obsahu spočívá v tom, že na pozemku Osoby zúčastněné na řízení 4), pana J. H., parc. č. XA je umístěno cvičiště pro psy a dále na pozemku par. č. XA je bez povolení či jiného přivolení stavebních úřadů umístěno několik stavebních buněk, které jsou užívány nájemníky - tímto jsou rušeni vlastníci okolních chat v rekreační oblasti (mimo jiné žalobce).
37. S uvedenou námitkou se ovšem stavební úřady obou stupňů vypořádaly, neboť správně uvedly, že uvedené nesouvisí s předmětem řízení, které je nyní přezkouváno. Tyto závěry jsou zcela pregnantně uvedeny v odstavcích 2, 3 a 4 na straně 15 žalobou napadeného rozhodnutí. Správní orgán I. stupně se k uvedenému velmi stručně vyjádřil v odstavci 4 na straně 7 svého rozhodnutí.
38. S ohledem na to, že daná námitka vznesená v řízení před správním orgánem I. stupně a následně v odvolání jde mimo předmět nynějšího řízení, ani krajský soud nemá více, co

by k uvedenému dodal a plně odkazuje na výše specifikované pasáže rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, zejména pak na tu v rozhodnutí žalovaného.

39. **Čtvrtý žalobní bod** se opět dle svého obsahu týká ryze postavení původních žalobců a) – d). Tito měli totiž za to, že postup stavebních úřadů stran vypořádání se s otázkou vlastnictví oné Přípojky byl v rozporu se zákonem. Vlastníci Přípojky, za které se považují žalobci a) – d), nadto nikdy neposkytli souhlas s připojením Předmětné stavby na uvedenou Přípojku el. energie.
40. Ve vztahu k výše uvedenému bylo poměrně matoucí a nejasné vyjádření Osoby zúčastněné na řízení 2), paní Ing. M. V., MBA, která u jednání soudu uvedla, že vlastníkem Přípojky je částečně rovněž žalobce, který v řízení již vystupuje sám. Tím zcela popřela všechna svá dosavadní tvrzení stran vlastnictví Přípojky, to vše nadto po té, co zástupce žalobce k dotazu krajského soudu explicitně uvedl, že stávající žalobce, tedy společnost Finanční a průmyslový holding a. s. netvrdí své vlastnické právo k Přípojce, pouze odkazuje a ztotožňuje se s tvrzením původních žalobců a) – d). Žalobce nikdy netvrdil a ani neprokazoval své vlastnické či spoluvlastnické právo k předmětné Přípojce (jak ostatně plyne ze všech podání učiněných v průběhu územního řízení i z obsahu podané žaloby).
41. S ohledem na výše uvedené tak žalobce řešením otázky vlastnického práva k Přípojce ani nemůže být dotčen na svých veřejných subjektivních právech ve smyslu § 2 s. ř. s. a jde o obdobnou situaci, jako je výše uvedena pod žalobním bodem 2. I v tomto případě by se tak krajský soud již uvedeným žalobním tvrzením – pro zpětvzetí žaloby ze strany žalobců a) – d) – nemusel věcně zabývat. I v tomto případě tak však učiní obiter dictum.
42. Dle žalobních tvrzení žalobců a) – d) Stavební úřad prvního stupně při vypořádání této námitky [v jejich námitkách ze dne 9. 4. 2021 šlo o námitku výše specifikovanou pod písmenem d)] postupoval v rozporu s § 89 odst. 6 stavebního zákona, neboť sám posoudil občanskoprávní námitku, která se týká existence nebo rozsahu vlastnických práv.
43. Jak již bylo uvedeno výše, dle tvrzení původních žalobců a) – d) vlastnictví k Přípojce nabyt Ing. J. D., který tuto postavil a uhradil veškeré náklady s ní spojené. Z důvodu jeho úmrtí přešlo vlastnictví Přípojky na jeho dědice – původní žalobce a) – d). Stavební úřad prvního stupně po vznesení výše uvedené námitky původní žalobce a) – d) vyzval k tomu, aby se obrátili na soud stran určení vlastnického práva k předmětné Přípojce a stanovil jim k tomu lhůtu. Oni však takto neučinili, proto dle jejich názoru mělo dojít k zamítnutí žádosti žadatele (společnosti ČEZ Distribuce, a. s.). Stavební úřad však po marném uplynutí lhůty a pasivitě původních žalobců a) – d) si uvedenou otázku, tedy otázku vlastnictví předmětné Přípojky, vyhodnotil sám, ačkoli je mu takový postup, dle strany žalující zákonem zapovězen dikcí § 89 odst. 6 stavebního zákona.
44. V této souvislosti krajský soud odkazuje na zcela přesnou a vyčerpávající argumentaci žalovaného, která je v této souvislosti uvedena na stranách č. 16 – 19 žalobou napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný – i v návaznosti na důkazní návrhy původních žalobců a) – d) – zabýval otázkou jejich tvrzeného vlastnického, respektive spoluvlastnického práva k Přípojce, neboť tito jsou právními nástupci zemřelého Ing. D.. Žalovaný vyšel z povolovacích titulů, na jejichž základě byla Přípojka umísťována a realizována a časových souvislostí, které zde byly dány, a na uvedené závěry krajský soud zcela odkazuje s tím, že zároveň dodává, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi

názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47).

45. Pokud jde o postup stavebního úřadu I. stupně ve vztahu k problematice vznesené občanskoprávní námitky a na to navazujícího postupu, krajský soud zdůrazňuje, že tento je řešen v dikci § 89 odst. 6 stavebního zákona (pro stavební řízení k tomu srov. obdobně § 114 odst. 3 stavebního zákona). Právní teorie a praxe dospěla v tomto kontextu k rozlišování námitk veřejnoprávních (územně či stavebně technické námitky) a námitk občanskoprávních. Zatímco o námitkách veřejnoprávních rozhoduje vždy stavební úřad, u námitk občanskoprávních tomu tak vždy není. Občanskoprávní námitky je možné v souladu se zněním stavebního zákona dále rozdělit na dvě skupiny. První skupinou občanskoprávních námitk, jsou takové, které nepřekračují působnost stavebního úřadu, a ten je proto povinen o nich rozhodnout. Typicky se jedná o námitky, týkající se předpokládané hlučnosti, prašnosti, zastínění, odstupu stavby apod. - tedy o námitky budoucích imisí. Do druhé skupiny náleží námitky, které překračují rozsah působnosti stavebního úřadu. Jedná se typicky o námitky zpochybňující samotnou existenci vlastnického práva či jeho rozsah, námitky vydržení či existence věcného břemene. O těchto námitkách může s konečnou platností rozhodnout pouze soud; stavební úřad zde má toliko povinnost pokusit se o dosažení dohody mezi stranami sporu, která by předešla soudnímu řízení (k tomu srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2008, č. j. 9 As 61/2007 - 52, č. 1602/2008 Sb. NSS, ze dne 25. 7. 2007, č. j. 1 As 1/2007 - 104, ze dne 14. 5. 2008, č. j. 1 As 46/2007 - 150, usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 27. 7. 2011, č. j. Konf 10/2011 – 7; či komentáře Průcha, P., Gregorová, J. Stavební zákon. Praktický komentář, Nakladatelství Leges. Praha: 2017, Malý, S. Stavební zákon. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2007, či stanovisko Veřejného ochránce práv - Zpráva o šetření ze dne 9. 2. 2015, sp. zn. 6669/2014/VOP, aj.).
46. Nejvyšší správní soud dále uvedené zopakoval a zdůraznil ve svém rozsudku ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 172/2019 – 31, kde uvedl, že nedojde-li k dohodě účastníků řízení, je povinností stavebního úřadu postupovat podle § 57 odst. 1 písm. b) správního řádu, tedy vyzvat účastníka řízení, který námitku uplatnil, aby podal žádost o zahájení řízení před soudem, přičemž mu k tomu současně usnesením určí podle § 39 odst. 1 správního řádu přiměřenou lhůtu. Pokud se účastník řízení na soud obrátí, musí stavební úřad řízení až do pravomocného rozhodnutí soudu přerušit. Jestliže tak neučiní, pravomoc rozhodnout o námitce se vrací stavebnímu úřadu, který musí v řízení pokračovat a učinit si o uplatněné námitce úsudek sám. Tento souběh pravomocí, resp. jejich „přelévání“, či dalo by se také říci jistá elasticita je vysvětlitelná tím, že účelem stavebního řízení je dospět vždy co nejhospodárnější a nejrychlejší cestou k vyřešení všech námitk a sporů, a tím i k efektivitě tohoto řízení (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2008, č. j. 9 As 61/2007 – 52).
47. Konečně posledním, v pořadí **pátým žalobním bodem**, žalobce zdůraznil, že nesouhlasí s postupem žalovaného týkajícím se vypořádání se s námitkou výše uvedenou pod písm. a), tedy že využití pozemků (na kterých je Stavba umístována) není v souladu s jejich účelem užití a územním plánem. Žalobce v tomto žalobním bodě upozornil na to, že v Rozhodnutí správního orgánu I. stupně, v rozhodnutí žalovaného a ani v závazném

stanovisku vydaném podle § 96b stavebního zákona není uvedeno, k čemu má sloužit předmětné vedení – nelze tak povolit Stavbu vedení jako „přípustné využití doplňkové“, když není znám její hlavní záměr.

48. Tento poměrně obecný žalobní bod se krajský soud rozhodl vypořádat v mezích jeho obecnosti (k tomu srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78). Účelem Předmětné stavby se zabýval správní orgán I. stupně na straně 1 svého rozhodnutí, na tento navazuje i popis umístění Stavby na pozemcích, určení prostorového řešení Stavby a vymezení území dotčeného vlivy Stavby. Dále byl účel Stavby – ve vztahu na to, o jakou Stavbu jde a kam je umísťována – zkoumán i v závazném stanovisku vydaném orgánem územního plánování dle § 96b stavebního zákona dne 8. 3. 2021, zn. SZMMHK/024286/2021/HA/SL, které bylo k odvolání žalobce a původních žalobců potvrzeno nadřízeným dotčeným orgánem závazným stanoviskem ze dne 16. 5. 2022, č. j. KUKHK-12485/UP(2022 (SI), ve znění opravného usnesení ze dne 18. 5. 2022, č. j. KUKHK-12485/UP/2022 (SI). K tomu obsahově srov. strany 9 – 14 žalobou napadeného rozhodnutí.
49. Účelem Stavby je umístění stavby kabelového vedení NN – distribuční kabelové vedení za účelem rozšíření elektrické distribuční soustavy. Již s ohledem na to je zřejmé, že jde o stavbu technické infrastruktury, která je v dané lokalitě z pohledu požadavků územně plánovací dokumentace přípustná. Uvedeným se ostatně velmi podrobně zabývaly dotčené orgány obou stupňů, jak je uvedeno v jejich stanoviscích, která jsou obsahově vtělena do rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. Pokud jde žalobci o problematiku účelu realizace dalších záměrů na připojovaném pozemku parc. č. XA v katastrálním území X, toto jde nyní nad rámec předmětného řízení a jeho předmětu.

VI. Závěr a náklady řízení

50. Soud tak neshledal žalobu důvodnou a nad její rámec nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
51. Výrok II. o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.
52. O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s. Osoby zúčastněné na řízení nadto žádnou náhradu nákladů řízení nepožadovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 20. prosince 2022

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: R. V.